RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 112.333 van 6 november 2002
in de zaak A.104.192 /VII-23.667.

In zake : XXX alias XXX,
die woonplaats kiest bij:
advocaat P. MEULEMANS,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Koningin Astridlaan 143

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, alias XXX, van Iraanse nationaliteit, op 3 mei 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 10 april 2001 houdende een weigering tot in overwegingname van een vluchtelingenverklaring;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 30 mei 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 6 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 oktober 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX komt België binnen op 27 februari 1997 en verklaart zich de volgende dag vluchteling.

1.2. Op 11 maart 1997 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 11 maart 1997 betekent de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker. Op 27 juni 1997 beslist de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen evenwel dat verder onderzoek van de asielaanvraag nodig is.

1.4. Op 22 december 1998 beslist de Commissaris-generaal tot de weigering van de erkenning in de hoedanigheid van vluchteling.

1.5. Op 7 juni 1999 weigert de Vaste Beroepscommissie voor verzoeker de erkenning in de hoedanigheid van vluchteling.

1.6. Op 27 augustus 1999 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten betekend. Op dezelfde datum werd een beslissing genomen tot het vasthouden op een welbepaalde plaats.

1.7. Op 18 oktober 1999 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 7 juli 2000 wordt aan verzoeker een beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten betekend.

1.8. Op 2 augustus 2000 bevestigt de Commissaris-generaal de beslissing

tot weigering van verblijf. Op 4 december 2000 vordert verzoeker de vernietiging van deze bevestigende beslissing voor de Raad van State. Het arrest nr. 98.538 van 28 augustus 2001 verwerpt het beroep bij gebrek aan gegronde middelen.

1.9. Op 4 april 2001 verklaart verzoeker, ditmaal onder de naam XXX, zich een derde maal vluchteling. Uit stuk 225 van het administratief dossier blijkt dat de namen XXX, XXX en XXX dezelfde persoon betreffen.

1.10. Op 10 april 2001 wordt aan verzoeker een beslissing tot weigering van in overwegingname van een vluchtelingenverklaring betekend. Dit is de bestreden beslissing. De motivering luidt als volgt:

> "Betrokkene verklaart geen lid te zijn van een politieke partij. Hij zou reeds tweemaal asiel hebben aangevraagd onder een valse naam, en een vals verhaal verteld hebben. Betrokkene zou dit gedaan hebben omdat hij bang was teruggestuurd te worden naar Iran, en zijn kans eigenlijk in Canada wilde wagen. Zowel zijn vader als zus zouden politiek actief geweest zijn, en hierdoor problemen gekend hebben met de autoriteiten. Betrokkene zou omwille van de politieke activiteiten van zijn vader op school, tijdens zijn legerdienst en op de arbeidsmarkt minder kansen hebben gekregen. Betrokkene zou geregeld door agenten beledigd en geprovoceerd zijn. In de zomer van 1996 zou betrokkene zijn gearresteerd, en gedurende twee weken zijn vastgehouden. Overwegende dat betrokkene op 28/02/1997 en op 18/10/1999 een asielaanvraag indiende onder een valse identiteit; overwegende dat zijn eerste asielaanvraag door de Dienst Vreemdelingenzaken negatief werd afgesloten op 12/07/1999 nadat betrokkene zowel bij het CGVS als bij de VBC een beroepsprocedure had doorlopen; overwegende dat zijn tweede asielaanvraag door het CGVS negatief werd afgesloten op 03/08/2000; overwegende dat betrokkene tijdens zijn vorige twee asielprocedures voldoende kansen heeft gekregen om waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen; overwegende dat betrokkene tijdens zijn derde asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt in de zin van artikel 51/8, daar betrokkene geen feiten aanbrengt die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure en die wijzen op een gegronde vrees voor een persoonsgerichten systematische en daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève.";

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat als volgt luidt:

> “Schending van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, de Conventie van Genève, het recht op eerlijke behandeling van de zaak, de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.
>
> Aangezien de mogelijkheid om een hernieuwde aanvraag te weigeren op grond van de overweging dat verzoeker reeds dezelfde verklaringen heeft afgelegd bij de bevoegde overheid en er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, is ingegeven om proceduremisbruik te voorkomen.
>
> Aangezien verzoeker zich niet aan proceduremisbruik heeft bezondigd.
>
> Aangezien in casu verzoeker volledig nieuwe elementen heeft daar hij zijn asielaanvragen (2) onder de naam XXXheeft ingediend en nu dus zijn huidige naam opgeeft;
>
> Aangezien de beoordeling van deze nieuwe elementen weliswaar behoort tot de opportuniteit van de Minister of zijn gemachtigde, doch deze restrictief moet worden uitgelegd en niet aan de gerechtelijke controle ontsnapt;
>
> Aangezien inderdaad de Minister of zijn gemachtigde in de fase van de hernieuwde aanvraag enkel kan nagaan of verzoeker nieuwe gegevens aanbrengt, in de meest ruime

zin, dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of levensbedreiging;

Dat van zodra een nieuw gegeven, weze het bijvoorbeeld een recenter document kan worden aangehaald door de vreemdeling, de hernieuwde aanvraag in aanmerking moet worden genomen en bijgevolg er een beslissing omtrent de ontvankelijkheid moet worden genomen, hetgeen ten deze niet is gebeurd.;

Aangezien de door verzoeker aangebrachte nieuwe stukken de hernieuwde aanvraag voldoende verantwoorden;

Aangezien verzoeker deze documenten (3 stuks) heeft willen overhandigen doch de D.V. stelde dat deze documenten niet nuttig waren gezien hij reeds tweemaal een asielprocedure had doorlopen;

Dat het D.V. evenwel vergeet dat geen enkel van deze documenten werden aangebracht omdat zij allen de identiteit van de heer XXX droegen;

Dat geen redelijk handelend bestuur kan oordelen dat zulke stukken, daterend van na een vorige beslissing , niet nieuw zouden zijn en reeds zouden zijn betrokken in de beoordeling van de vorige beslissing;

Aangezien het aan de Minister of zijn gemachtigde trouwens, in de huidige fase, niet is toegelaten om over te gaan tot een oordeel omtrent de gegrondheid.;

Dat precies daarvoor de ontvankelijkheidsfase moet worden ingeleid.

Aangezien verzoeker trouwens ernstige slaagkansen heeft gezien hij maar liefst 14 dagen werd vastgehouden zonder aanhoudingsmandaat, hetgeen een schending van de rechten van verdediging uitmaakt en er dus sprake is van vervolging;

Zie VBV (2e kamer) nr. EO24, 8 april 1992 (i.v.m. arrestatie van een Ghanees);

Aangezien bijgevolg de bestreden beslissing geen steun vindt in de gegevens die het dossier tot op heden heeft opgeleverd";

2.2. Overwegende dat artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) bepaalt:

"De Minister of diens gemachtigde kan beslissen de verklaring niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde verklaring heeft afgelegd bij een in het eerste lid bedoelde overheid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.";

Overwegende dat de "nieuwe gegevens" waarvan sprake in deze bepaling betrekking moeten hebben of feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen; dat verzoeker het feit dat hij bij zijn twee vorige asielaanvragen een valse naam heeft gebruikt en valse verklaringen heeft afgelegd enkel aan zichzelf te wijten heeft; dat zoals in de bestreden beslissing wordt opgemerkt, verzoeker naar aanleiding van zijn voorgaande asielprocedures voldoende kansen heeft gekregen om waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen; dat verzoeker geen reden aanbrengt waarom hij verhinderd werd dit te doen; dat verzoeker niet aantoont dat hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken gegevens heeft aangebracht die betrekking hebben op gegevens die zich hebben afgespeeld nadat zijn vorige asielprocedures werden afgehandeld;

Overwegende dat verzoekers raadsvrouw ter terechtzitting aanvoert dat verzoeker uit vrees voor represailles onder een valse naam asiel heeft aangevraagd; dat dit argument niet kan worden aangenomen; dat immers kan worden verwacht van iemand die de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept, dat deze meewerkt aan het onderzoek van de asielaanvraag en dat deze alle gegevens overmaakt teneinde die bescherming te bekomen; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes november tweeduizend en twee, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	C. VERHAERT,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

C. VERHAERT. **M.-R. BRACKE.**